

Ungdomsrådet sak 21-2023

Laging av film

Saksbehandler: Sissel Eidhammer
Dato dok: 04.05.2023
Møtedato: 08.06.2023
Vår ref: 2023/21

Innstilling til vedtak:

Bakgrunn:

Laging av film

Vi fortsetter laging av film om ungdomsrådet med Katrin Torsteinsen.

Manus film ungdomsrådet

Overordnet om hva brukermedvirkning er

Ungdomsrådet ved Nordlandssykehuset er først og fremst et høringsorgan for ledelsen i sykehuset. Det betyr at de tar kontakt med oss i saker som gjelder ungdom, sånn at vi kan si vår mening og påvirke beslutningene som tas. Alle ungdommene i Rådet har enten vært i behandling på sykehuset selv, eller har vært pårørende når noen nært dem har fått behandling. Vi representerer alle ungdommene som bruker sykehuset.

Når brukere av sykehuset er med å bestemme; kalles dette brukermedvirkning. Dette er viktig fordi vi som bruker sykehuset – har kjent hvordan det er å få behandling, og kan si ifra når helsesystemet ikke fungerer godt nok, og gi råd om hvordan det kan bli bedre. Det er viktig for oss at vi ikke bare kommer med innspill når vi blir bedt om det av sykehuset – men at vi jobber med sakene vi selv synes er viktige.

Saker vi har jobbet med – medlemmer snakker om hjertesaker

Sunna – Samisk helse

Trine-Lise – Barn som pårørende

Olav – Skeiv sak / kompetanse lokalt på skjeldne diagnoser

Vinjar – Ungdomsråd / ungdomsmedvirkning

Danielle – Overganger/tilbakemeldingssystem?

Lea – sammensatte helseplager/ samarbeid mellom tjenester psyk/somatikk

Håvard – Kommunikasjon med ungdom/ mer enn bare sykdommen min / møtes der vi er

Linea – sykehus/skole, Unge Ungdommer/Aldersgrense barneavdeling

Nikolai – Tjenester som er fleksible og fokuserer på ungdommens behov//ungdommen må tilpasse seg sykehuset // timer på ettermiddagstid

Mari-Sofie – Hvordan møte ungdom med funksjonsnedsettelse /

Lina – psykisk helse, distriktsperspektiv

Hva er det beste med å være i ungdomsrådet

Kort fra Siri – eventuelt

Håvard:

Når man kommuniser med ungdom er det viktig å ta hensyn til kor de e i livet og kordan man kan formulere sæ sånn at de forstår, men samtidig ikke sånn at vi framstår umoden som et barn. Det er også viktig at kroppsspråk og ordan man bruka utrykk det samme, på den måten blir vi mindre usikker. I tillegg er vi mer enn bare en sykdom, det e viktig å se hele mennesket og ikke bare diagnosen.

Linea

Samarbeid mellom sykehus og skole,

- Det er viktig at samarbeidet mellom sykehus/behandlere og skole fungerer optimalt. Det er viktig at skolen er kjent men utfordringen/e til den det gjelder, slik at tilretteleggingen kan bli så bra som mulig. Kommunikasjon er viktig. Jeg har selv erfart at det er vanskelig å få forståelse og tilrettelegging før en fagperson har uttalt seg om saken.

-

Aldersgrense på barneavdelinga

- Synes man er for ung til å bli overført til voksenavdelingen når man er 16 år, fordi man er ikke voksen når man er 16, og det er mere stress når man bytter behandlere, og foresatte/nærmeste kan ikke være med på timene og da er det mye og holde styr på selv. Man burde bli overført til voksenavdelingen fra man er 18 år.

Digitale tjenester for unge ungdommer

- Jeg synes det burde være informasjonskilder for ungdom som ikke er skrevet for vanskelig/ «med legespråk», så ungdommen kan forstå, og disse kildene burde være digitalisert fordi ungdommen er mer på digitale plattformer. Det er viktig at disse kildene fremstår troverdige.

Samarbeid mellom sykehus og kommune

- Samarbeidet mellom sykehus og kommunene er viktig fordi det er slitsomt å gjenfortelle alt hver gang man kommer til behandleren. Det er viktig at behandlerne leser journalen før timen så slipper man å gjenfortelle alt som har skjedd siden forrige gang. Jeg opplever at dette ikke alltid skjer.

- Det er et problem at sykehus og kommunene ikke er på samme digitale plattform eller at plattformene kan snakke sammen.

Trine-Lise

En sak vi også har jobbet mye med og som er en hjertesak for oss er hvordan vi blir møtt når noen rundt oss blir syke.

Min erfaring rundt det å være barn og pårørende var at jeg savnet noen som kunne fulgt oss opp over tid som kunne ha snakket med meg og Pappa om de tingene som vi gikk gjennom. Jeg skulle ønske at noen hadde snakka med meg om dette på en barnevennlig måte. Men jeg må nevne at jeg hadde ei fra Kreftforeninga som snakka litt med meg under hjemmebehandlingene. Jeg husker hun hadde en bok hun viste meg, som forklarte hva som skjedde med mamma og når hun var i behandling. Det syntes jeg var utrolig bra. Jeg har funnet den i voksen alder også. Selv om dette bare var en gang så husker jeg det som veldig bra, og noe som hjalp for å skjønne hva som egentlig skjedde der og da.

Det som er det aller viktigste når det kommer til å støtte barnet og for den gjenværende forelderen er åpenhet rundt det som har skjedd, og det å tørre å snakke om det. Jeg tror mange glemmer oss litt, sånn var det hvert fall hos meg. De gangene jeg ble sett betydde utrolig mye for meg.